

overenskomsten udgøre et fast driftssted for en slovensk fuldmagtsgiver, men Danmark udnytter efter sin interne lovgivning ikke denne beskatningsret.

Endelig fastslås i stk. 7, at det forhold, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom.

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 7 fastslår, hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8. Skibs- og lufttransport.

Fortjeneste opnået ved drift af skibe eller fly i international trafik kan efter stk. 1 kun beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartsselskabet er hjemmehørende. Det samme gælder efter stk. 2 fortjeneste ved brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik, når det er forbundet med drift af skibe og luftfartøjer i international trafik.

Efter stk. 3 gælder det foregående også, når rederier eller luftfartsselskaber deltager i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

I stk. 4 er der indsat en særlig bestemmelse om beskatningen af SAS. SAS er et konsortium bestående af et dansk, et norsk og et svensk luftfartsselskab, som hver især ejer hhv. 2/7, 2/7 og 3/7 af SAS. Efter stk. 4 finder artiklens bestemmelser anvendelse på den del af SAS's indkomst, der svarer til den danske partners andel i SAS, nemlig 2/7. Resten beskattes i Norge og Sverige med hhv. 2/7 og 3/7. Bestemmelsen er formuleret i samarbejde med Norge og Sverige og findes tilsvarende i de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som disse lande indgår.

Artikel 9. Indbyrdes forbundne foretagender.

Artiklen knæsetter det såkaldte »arm's length«-princip for transaktioner mellem forbundne foretagender. Herved forstås, at hvis forbundne foretagender som f.eks. et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden handler med hinanden på andre vilkår end de, der ville gælde i et frit marked, kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, således at indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis selskaberne havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Artikel 10. Udbytte.

Udbytter kan efter bestemmelserne i stk. 1 beskattes i modtagerens bopælsstat. Udbytterne kan efter stk. 2 også beskattes i kildestaten, men hvis den retmæssige ejer af udbytterne er hjemmehørende i den anden stat, gælder følgende begrænsninger på kildestatens beskatningsret:

I litra a, er det bestemt, at kildestaten højst kan beskatte udbytter betalt af et datterselskab til et moderselskab med 5 pct., hvis moderselskabet ejer mindst 25 pct. af kapitalen i datterselskabet i en periode på mindst et år, og udbyttet udloddes inden for den periode, hvor moderselskabet ejer aktier i datterselskabet, som anført. Dette følger OECD-modellen.

I litra b er det bestemt, at Slovenien højst kan påligne kildebeskatning på 5 pct. af udbytter betalt til et dansk selskab, som er interessant i et dansk interessentskab, når det danske selskab ejer mindst 25 pct. af aktierne i et slovensk selskab i mindst et år, inden for hvilket udbyttet udloddes. Denne præcisering er nødvendig, da Slovenien beskatter interessentskaber som selskaber, hvorimod Danmark anses interessentskaber for at være transparente skattesubjekter og derfor ikke beskatter interessentskabet, men de enkelte interessenter.

I litra c er det desuden bestemt, at kildestaten højst kan beskatte udbytter med 5 pct., hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse eller lignende institution, som er skattemæssigt godkendt i den anden stat. I alle andre tilfælde kan kildestaten højst beskatte med 15 pct.

Udtrykket »udbytte« er defineret i stk. 3.

Hvis udbytter indgår i indkomsten i et fast driftssted i kildestaten, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted, skal sådanne udbytter efter stk. 4 beskattes som indkomst ved erhvervs-mæssig virksomhed efter bestemmelserne i artikel 7 eller som indkomst ved frit erhverv efter bestemmelsen i artikel 14.

En stat kan efter bestemmelserne i stk. 5 ikke beskatte et selskab i den anden stat af udloddet eller